U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **J. T.**, zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,** se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2017, čj. 160208/2015/KUSK/DOP/ZAV, sp. zn. 160208/2015/KUSK/3, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2018, čj. 51 A 17/2017-39,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Praze.

S podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

Ačkoliv v kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že „*uhradil ke dni podání kasační stížnosti soudní poplatek ve výši 5 000 Kč bezhotovostně na účet Nejvyššího správního soudu, VS platby 6510101717*“, ve skutečnosti spolu s podáním kasační stížnosti tento soudní poplatek nezaplatil. Usnesením ze dne 18. 10. 2018, čj. 8 As 278/2018-10, proto Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení tohoto usnesení a rovněž k doplnění důvodů kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení. Zároveň jej poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastaví, resp. v případě nedoplnění důvodů kasační stížnost odmítne. Toto usnesení bylo stěžovateli prostřednictvím zástupce doručeno dne 22. 10. 2018. Posledním dnem lhůty k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost bylo tedy úterý 6. 11. 2018.

Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 120 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, který v § 9 odst. 1 stanoví, že: „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*“

Nejvyšší správní soud v této souvislosti zdůrazňuje, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vznikla stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek společně s podáním kasační stížnosti. Lhůta k zaplacení soudního poplatku stanovená usnesením ze dne 18. 10. 2018, čj. 8 As 278/2018-10, byla tedy pouze lhůtou dodatečnou (náhradní), neboť poplatek za kasační stížnost byl splatný již okamžikem jejího podání.

Stěžovatel v uvedených lhůtách soudní poplatek nezaplatil, ani kasační stížnost nedoplnil o důvody, a to i přesto, že byl o negativních důsledcích jeho nezaplacení řádně poučen. Nebyla tedy splněna základní podmínka k tomu, aby mohlo řízení o kasační stížnosti proběhnout. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to absenci důvodů, přestože k tomu byl usnesením rovněž vyzván, nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu (srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 8. 2016, čj. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, čj. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, čj. 3 As 240/2016-70 či ze dne 22. 3. 2018, čj. 8 As 227/2017-35).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. listopadu 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu